

Ønsker om Ejendommens Omdannelse. Dette Forhold er naturligvis ogsaa taget med i Betragtning i Huslejenævnenes Formænds Henvendelse, men en Hovedgrund for Lovforslaget er dog den, at det skal tjene til, at den gældende Lov kommer til at virke efter sin Hensigt, idet Opsigelsesretten faktisk i mangfoldige Forhold er blevet benyttet til at imødegaa den nugældende Lovs Virkning. Det ærede Medlem sagde, at der kunde fremkomme ejendommelige Tilfælde, og nævnede, at en Opsigelse paa Fremsættelsesdagen, der maaske var blevet fulgt af Bortleje af den opsagte Lejlighed til en anden Person, vilde fremkalde Komplikationer, og dette er jo rigtigt, men jeg tror, at det vil være tjenligt ikke at fordybe sig i Enkelttilfældene og at ville give Særregler derfor. Jeg frygter meget for, at dette vil gaa ud over Lovens Klarhed, og det er i nærværende Tilfælde i høj Grad ønskeligt, at Lovens Bestemmelser er korte og klare. At den gældende Huslejelov har søgt at trænge saa stærkt til Bunds i de mange Enkelttilfælde, som kunde tænkes at foreligge, og derfor giver særlige Regler og Bestemmelser derfor, har maaske været en medvirkende Grund til, at Loven har haft Vanskelighed ved at trænge frem og at virke efter sin Hensigt. I selve Bestemmelsen om, at der skal handles efter Nævnenes Skøn, og deri, at der i Nævnenes Sæmmensætning ligger en Borgen for upartisk Afgørelse, maa den rigtige Bestemmelse vedrørende saadanne Komplikationstilfælde ligge.

Det ærede 5te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) sagde, at Lovforslaget særlig tog Sigte paa københavnske og frederiksbjergske Forhold, og at det muligvis vilde vise sig, naar Indberetningerne fremkom, at andre Kommuner viste mindre Interesse for Sagen. Naar jeg mente, at Beretningerne var indkommet, er Grunden den, at der var sat en bestemt Dato, inden hvilken de skulde indkomme, nemlig den 15. November, og da vi jo nu allerede er langt forbi den 15. November, maa jeg antage, at de fleste og i hvert Fald alle ivrige kommunale Myndigheder har indsendt deres Beretning. Men jeg skulde dog ogsaa tro, at naar man ved, hvorledes den sidste Flyttedag artede sig, ikke blot i København og paa Frederiksberg, men ogsaa i en Række store Provinsbyer, maa Lovforslaget have samme Interesse eller i hvert Fald en tilsvarende Interesse i disse Provinsbyer. Der er ikke mig bekendt noget Tilfælde, i

hvilket nogen Kommunalbestyrelse skulde være enig om, at Loven var betydningsløs; derimod er jeg nok bekendt med, at der har været Tilfælde, hvor der indenfor en Kommunalbestyrelse har været Uoverensstemmelse om, hvorvidt Loven kunde anses for nyttig eller ikke. Men dette har maaske dog hvilet dels paa Partiovervejelser og dels maaske ogsaa paa de repræsenterede Interessers Forskellighed.

Naar det ærede Medlem mente, at det vilde være rigtigt, at Nævnene stilledes frit, at Kommunerne med andre Ord skulde afgøre, hvorvidt de vilde benytte dette Tillæg til Loven, paa samme Maade som de har Ret til at bestemme, hvorvidt de vil benytte Løven, er jeg meget i Tvivl om, hvorvidt dette vil være rigtigt. Hvis man nemlig erkender, at Tillæget til Loven er nødvendigt, for at Loven selv kan virke efter sin Hensigt, vil det være rimeligt at paabyde Tillæggets Anvendelse, saa længe Løven overhovedet anvendes, thi Løven vil jo ved Udeladelse af Tillæget blive mindre virkningsfuld, og hvis et Flertal af en Kommunalbestyrelse maaske ønskede at indsamle Argumenter mod Lovens videre Fortsættelse, vilde dette jo ogsaa faa Betydning. Jeg skulde tro, at det vilde være rigtigt, at der nu, da Huslejenævnenes er nedsatte, ogsaa føjes dette Tillæg til, saaledes at Opretholdelsen af disse Nævn gælder, saa længe disse Bestemmelser staa ved Magt.

Det ærede Medlem omtalte en Appellinstans, som han ønskede indsat, og jeg forstaaer meget vel de Motiver og de berettede Motiver, som kan tale for en saadan Appellinstans, men der er ogsaa noget, der kan tale imod den. De københavnske Huslejenævns Formænd og ogsaa de samlede Nævn, som meget omhyggeligt og meget indtrængende har drøftet disse Forhold, frygter, at en saadan Appellinstans hverken vil være i Ejernes eller i Lejernes Interesse, fordi Sagens Forhaling vil være en nødvendig Følge deraf, og Opsamling af Oplysninger vedrørende en stor Række Spørgsmaal vil gøre Appellinstansens Arbejde næsten uoverkommeligt. Jeg skal derfor henstille, at man meget nøje overvejer dette Spørgsmaal, og at man i alt Fald ikke bringer det frem før ved Lovens endelige Revision. Jeg tror ikke, at man under den korte Udvalgsbehandling, som en æret Taler (Poul Rasmusen) har stillet i Udsigt, vil være i Stand til fuldt ud at faa overvejet de gunstige og de ugunstige Følger af Indførelsen af en saadan Appellinstans.